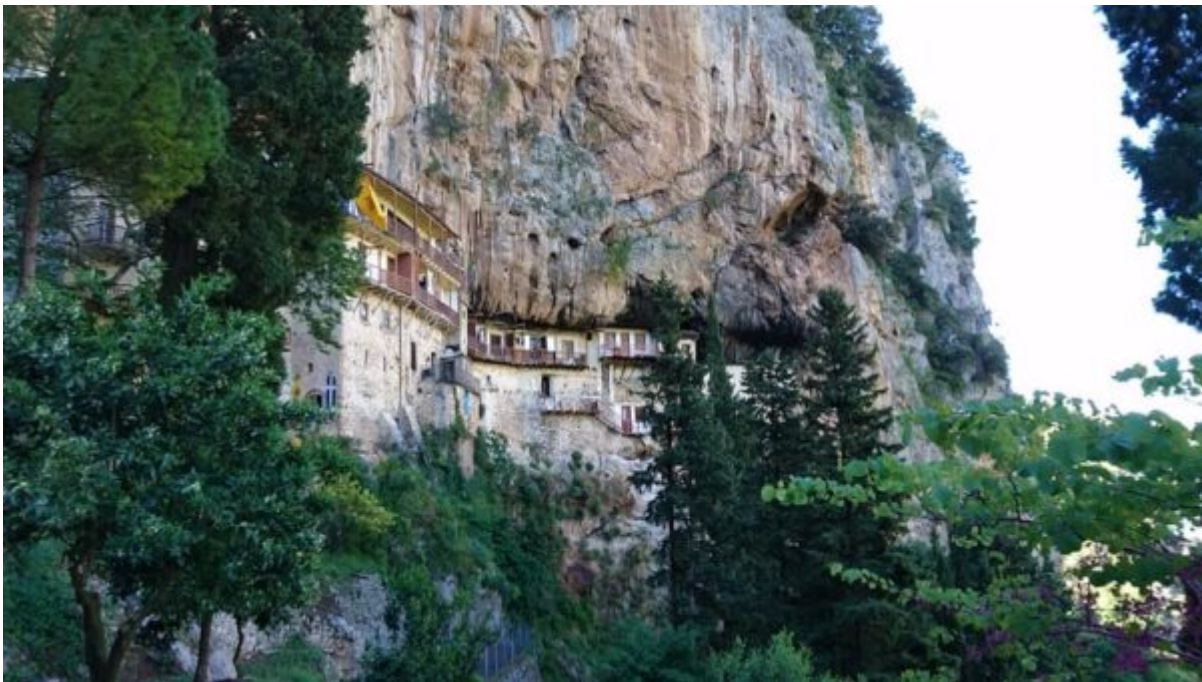

Τίμησαν τη μνήμη του Αγ. Αθανασίου Αρχιεπ. Χριστιανουπόλεως

/ [Ιερές Μονές](#)

Με λαμπρότητα εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Αθανασίου, Αρχιεπισκόπου Χριστιανουπόλεως στην ιστορική Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Στεμνίτσας Γορτυνίας, στην χαράδρα του Λούσιου ποταμού όπου θησαυρίζονται τα ιερά Λείψανα του Αγίου. Την παραμονή, 16 Μαΐου 2019 τελέστηκε ο Πανηγυρικός Εσπερινός και ανήμερα, στις 17 Μαΐου Πανηγυρική Θεία Λειτουργία και Μεθέορτος Εσπερινός. Την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Ζαχαρόπουλος, ο οποίος στο λόγο του αναφέρθηκε στο Βίο και τα θαύματα του Αγίου Αθανασίου. Το αναλόγιο κόσμησε με την παρουσία του ο Καλλικέλαδος Πρωτοψάλτης κ. Δημήτριος Γαλάνης από την Πάτρα. Ο Καθηγούμενος Αρχιμανδρίτης Λεόντιος και οι πατέρες της Μονής παρέθεσαν εόρτια τράπεζα στους κληρικούς και τους λαϊκούς που συμμετείχαν στην εορτή. Τον Άγιο Αθανάσιο, εκτός από την παραπάνω Μονή, τιμούν και γεραίρουν η Καρύταινα και η Κυπαρισσία ως Πολιούχον, Έφορον και Προστάτη τους.

Ο βίος του Αγίου

Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, Ἀρχιεπίσκοπος Χριστιανουπόλεως γεννήθηκε ἀπὸ Κερκυραίους γονεῖς τὸν Ἀνδρέα καὶ τὴν Εὐφροσύνη Κορφηνοῦ περίπου τὸ 1640. Τὸ βαπτιστικὸ ὄνομά του ἦταν Ἀναστάσιος. Μεγάλωσε στὴν Καρύταινα Γορτυνίας. Τὴν μόρφωσή του ἔλαβε στὴν ἀκμάζουσα Σχολὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φιλοσόφου. Ἀπὸ τὴν ἐφηβικὴ του ἡλικία ἤθελε νὰ ἀφιερωθεῖ στὸν Θεό. Παρὰ τὴν θέλησή του οἱ γονεῖς τὸν ἄρραβώνιασαν μὲ μία νέα ἀπὸ τὴν Πάτρα. Πορευόμενος πρὸς τὸ Ναύπλιο γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν νυφικῶν ἐνδυμάτων καὶ προσευχόμενος μὲ τὸν Ψαλμικὸ στίχο «Γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι» σταμάτησε σὲ ἕναν ναὸ τῆς Παναγίας. Ἀπὸ

τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας ἄκουσε τὴν προτροπὴ Της, ἡ ὁποία τὸν ἀποκάλεσε μὲ τὸ ὄνομα ποὺ ἔλαβε ὅταν ἔγινε κληρικὸς Ἀθανάσιος, νὰ πορευθεῖ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν πόθο του. Στὴν Κωνσταντινούπολη ἔγινε κληρικὸς καὶ μὲ ἀφοσίωση ὑπηρέτησε τὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ 1681 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Χριστιανουπόλεως (σήμερα Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας). Καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς Ἀρχιερατείας του φρόντισε γιὰ τὴν πνευματικὴ πρόοδο τοῦ Ποιμνίου του περιοδεύοντας συνεχῶς, διδάσκοντας τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, τελώνοντας τὰ Ἱερὰ Μυστήρια, ἀνακαινίζοντας μὲ προσωπικά του ἔξοδα Ἱεροὺς Ναοὺς, κάνοντας ἐλεημοσύνες καὶ ἰδρύοντας Σχολεῖα διὰ τὴν νεότητα, ἀντιστεκόμενος ἰδιαιτέρως στὴν ἐξάπλωση τῶν Ἑνετῶν οἱ ὁποῖοι ἦσαν μεγαλύτερος κίνδυνος ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ὁ ἴδιος ζοῦσε ἀσκητικὴ ζωὴ μὲ νηστεία, ἀγρυπνία καὶ προσευχή, μιμούμενος τοὺς Ἁγίους καὶ γενόμενος πρότυπο μιμήσεως ὅλων τῶν χριστιανῶν τῆς Μητροπόλεώς Του. Διὰ τῶν προσευχῶν Του τελοῦσε ἀλλὰ καὶ σήμερα τελεῖ πολλὰ θαύματα. Ὅταν ἱεουργοῦσε τὴν στιγμή ποὺ ἐκφωνοῦσε τὸ «Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ...» οἱ πιστοὶ ἔβλεπαν ἓνα φωτεινὸ ἀστέρι νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα Του. Ἐκοιμήθη ἡμέρα Κυριακὴ μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία στὶς 9 Νοεμβρίου τοῦ 1707 καὶ ἐτάφη στὸν περίλαμπρο Ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Χριστιανούπολη. Τὸ ἱερὸ σκῆνωμά του μεταφέρθηκε ἀργότερα ἀπὸ συγγενικὸ του πρόσωπο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας. Πολλὲς φορές ὅταν πρόκειται νὰ συμβεῖ κάτι κακὸ (θεομηνία, λοιμὸς, σεισμὸς, πόλεμος, ἢ θάνατος μοναχοῦ κλπ.) ἀπὸ τὴν λάρνακα ἀκούγεται τριγμὸς ὡς προειδοποίηση γιὰ τὸ γεγονὸς. Πρὸς τιμὴν Του εἶναι ἀφιερωμένος ὁ νέος Καθεδρικὸς Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας στὴν Κυπαρισσία ὅπου καὶ φυλάσσεται τμῆμα ἐκ τῶν σεπτῶν Αὐτοῦ λειψάνων.

